

Emeljük fel a szavunkat a vagyonunkért

Egeresi Sándor: Mindannyian jól tudjuk, hogy milyen vagyonnal rendelkezett a tartomány és az önkormányzat, most ezt kell visszakövetelnünk – Azon leszek, hogy a vajdasági kormánynak és a parlamentnek legyen határozott álláspontja

Közvitán van a közbayonról szóló törvénytervezet, ez a jogsabály a tartományi, valamint az önkormányzati vagyon visszaszámzatását hivatott szolgálni. Az elmúlt hetekben heves reagálást váltott ki a törvény előkészítése során a vagyon meghatározásának kérdése. A Demokrata Párt és a Vajdasági Szociáldemokrata Liga illetékes tagjai ütköztették nézetüket eddig, de egységes álláspontot nem sikerült kialakítani. Mi Egeresi Sándort, a tartományi képviselőház elnökét kértük fel, értékelje az előállt helyzetet.

– Sajnos hajlamosak vagyunk túlbonyolítani a kérdéseket, főleg akkor, ha érzékeny témakörrel van szó. A vajdasági és az önkormányzati vagyon visszaszámzatása mindenképpen ebbe a kategóriába tartozik. Szerintem ilyenkor nincs helye a félremagyarázásnak, mellébeszélésnek, konkrét és mérvadó tényekre kell támaszkodnunk, s abból kell kiindulnunk. Valamennyiünk előtt világos, hogy a milosevići rendszer megszüntette az önkormányzati vagyon, s a tartományi tulajdonnal sem bánt kesztűs kézzel, így egyértelmű, hogy az 1995 előtti vagyon helyzetet kellene visszaállítani. Hiszem azt, hogy mi, vajdaságiak nagyon jól tudjuk, hogy mivel rendelkezett a tartomány 20–25 évvel ezelőtt, s ugyanígy az önkormányzatok is pontosan ismerik, mi tartozott a tulajdonukba annak idején. Az én álláspontom, hogy igazságos törvényt kell meghozni, olyat, amelyik tiszteletben tartja azokat az értékeket, amelyekkel Vajdaság és az önkormányzatok egykor rendelkeztek. Az viszont más kérdés, hogy vannak gondok, hiszen a gazdaság az egy negyed évszázad alatt tökéremment, a mások által kezelt villanygazdaság, a kóolajipari állalat, a regionális utak és a vasút kétségbeeső állapotba került, s most ezt fogják nekünk visszaszámzatni. Az a nézetem, hogy le kell tisztázni minden félreértése okot adó kérdést és tiszta lappal kell indulnunk az új vagyonjogi helyzet kialakítása után, ami tulajdonképpen a régi hagyatékna a folytatása lesz majd.

Hogyan képzélik ezt rendezni? Vajon törvényel megoldható ez a kérdés?

– Szerintem igen. Az az elképzelésem, hogy szeptember első napjaiban konzultálni fogok Bojan Pajčić úrral, a tartományi kormányfővel és szorgalmazni fogom, hogy a tartományi kormány alakítsa ki egy álláspontot a vajdasági vagyon kapcsán. Az az elvárásom, hogy a kormánynak és a parlamentnek legyen egységes álláspontja. Hallatni kell a szavunkat ebben a számunkra létfontosságú ügyben. Természetesen a realitásokat kell figyelembe venni, nem akarok én illúziókba kergetni senkit, az aktuális helyzetet és lehetőségeket felmérve, a mi álláspontunkat figyelembe véve egy igazságos törvényt kell meghozni, amely tiszteletben tartja majd a vajdasági és az önkormányzati érdekeket. Miután a kormányelnök úrral tárgyalok, ugyanezt megteszem majd a parlamenti pártok frakcióvezetőivel is, s azt követően képviselőházi ülés hívunk össze erre a témára.

A hangulat már így is a pattanásig feszült, Bojan Kostreš és Jovica Đukić között heves vita alakult ki. Vajon sikerül-e békés mederbe terelni a dolgokat?

– Érzelmekkel egyetleneq komoly politikai kérdést sem lehet megoldani. Ez a helyzetet végképp nem lenne szabad politikai marketing és politikai poénkodás szintjére süllyeszteni. Sokkal

komolyabb gond ez annál, minthogy valakik a vajdasági vagyonból rövid távú politikai sikert könyveljenek el maguknak, ami hosszú távon semmiféle eredményhez sem vezet. Nem vagyok ennek a híve egyáltalán, hanem azt szorgalmazom, hogy ülünk le, tegyük félre az érzelmeket, s szépen tárgyaljuk meg a dolgot. Érzésem szerint a komoly és a vajdasági érdekeket méltóképpen tiszteletben tartó rendezésnek eljött az ideje. Mindent meg tudunk oldani, ha adatokkal, érvekkel és tényekkel támasztjuk alá az elképzeléseinket.

Ezek szerint akkor lajstromba kell venni az önkormányzati és a vajdasági vagyont?

– Nekem erre az a válaszom, hogy mindenki nagyon is tudja, hogy milyen vagyonnal rendelkezett egykor. Vajdaság tisztában van vele, hogy mivel rendelkezett 1995, azaz a milosevići törvény előtt, s az önkormányzatok is ugyanígy tudatában

vannak a saját egykori vagyonuknak. Statisztikailag persze majd lajstromba kell venni mindent.

Tartani kell-e attól, hogy alkudozássá fajul majd a kérdés rendezése?

– Az egész politikának szerves része az alkudozás. Nemesak itt, más területeken is. Ismerve a politikai játékszabályokat, a különböző érdekszféráknak az ütközését, az adott kérdésben a legfontosabb, hogy az önkormányzatok mondják el a véleményüket a készülő törvényről, s ugyanezt tegye meg a tartomány is. Elsősorban a parlamenti ülésen nyilvánítsunk véleményt, legyen egy álláspontunk, ami természetesen egyeztetés útján szölessen meg. Fontos, hogy ne a fejünk felett döntsenek erről a fontos kérdéstről, hanem valós, demokratikus keretek között.

Talán ennek a szellemnek a tiszteletben tartása folytán alakult meg május 28-án az Ön által kezdeményezett vajdasági önkormányzatok szövetsége?

– Ez egy kezdeményezés volt részemről. Nem a napi politikai poénszerzés vezérelt, hanem az, hogy az önkormányzatok összefogva, egymást segítve jobban oda tudjanak figyelni az öket érintő kérdésekre. Sokan megvádoltak azzal, hogy párhuzamos szervezetet hoztam létre, hiszen létezik már a városok és a községek állandó értekezlete, de ez nem jelent kizáró okot, hiszen a világban számos példa van arra, hogy több érdekvédelmi szervezete van egy-egy országnak, sőt ha Németországot vesszük példaként akkor egy-egy tartományban, például Baden-Württembergben. A 45 vajdasági önkormányzatról 30-nak a képviselője részt vett az alakuló ülésen, s valóban pártotartozástól függetlenül mindenki örömmel fogadta az ötletet, s azon fáradoztak, hogy a közös fellépésre mielőbb sor kerülhessen, hogy egyeztethessék az érdekeiket. Elfogadták és megértették, hogy számunkra a legfontosabb az önkormányzatokban élő polgárok érdekeinek a képviselése.

Csak ezért javasolta a szövetség létrehozását?

– Nekem legfőképpen azért támadt ez a gondolat, mert vajdasági útjaim során azt tapasztaltam, nem a legkiválóbb a kommunikáció az önkormányzatok között. Vegyük például a két szomszédos községet: Topolyát és Kúlát. Alig 25 kilométer közöttük a távolság, községek az érdekeik, céljaik, nem haragszanak egymásra, de még sincs jó kommunikáció közöttük. Találkoznak évente néhányszor, de még az információcsere sem működik úgy, ahogy kellene, nos, ezen kívántam én változtatni a szövetség létrehozásával. A másik cél, ami vezérelt, a megnyitott európai uniós alapok, ahol közös fellépéssel könnyebben, gyorsabban és egyszerűbben lehet majd pályázni, s ezzel együtt nagyobb eséllyel indulnak az egymással karöltve fellépő önkormányzatok Brüsszel irányába. De a most aktuális önkormányzati

vagyon-visszaszámzatási hatáskörök kérdése is könnyebben és határozottabban alakulhat, ha a közös álláspontot kialakítják és összefogva érvesztik az érdekeiket. Nagyobb befolyással fognak bírni, s biztos, hogy sikeresebbek lesznek.

Közeleg a brüsszeli iroda megnyitásának időpontja. Annak idején, amikor megálmodta és elkezdte szorgalmazni Vajdaság brüsszeli képviseletének a létrehozását, ilyennek képzelte el?

– Sok gondunk volt a brüsszeli irodával, de talán mára már nem is fontos, hogy milyen körülmények között jött létre. Igaz, hogy rendhagyó módon Szerbia brüsszeli képviseletében kap majd otthont a vajdasági irodája, ami egyáltalán nem jellemző az ott székelő különböző régiók és városok képviseletére, hiszen 90 százalékkal teljesen külön működik, vagy más irodákkal összefogva közösen nyitnak egy képviseletet. Furcsa dolog ez

Egeresi Sándor: Hallatni kell a szavunkat ebben a számunkra létfontosságú ügyben

itt minálunk, de végül is talán mellékes kérdés, hogy helyileg hol található meg az irodánk. Az a fontos, hogy működjön már végre, hogy rátermett emberek dolgozzanak ott és tudjanak lobbizni a vajdasági érdekekért, hogy méltóképpen szolgálják a rájuk bízott gazdasági, politikai és kulturális feladatok teljesítését. De talán ami a legfontosabb,

hogy szeressék Vajdaságot és tegyenek meg mindent azért, hogy a tartomány nemzetközi arculata minél szebbre sikeredjen. Ha elhárulnak az eddig fel-felmerülő technikai nehézségek és akadályok, akkor október 10-én, a nyitott napok rendezvény-sorozat előestéjén megnyílik a brüsszeli irodánk ajtaja a világ előtt.

■ VARJÚ Márta